Dosarul nr. 2-16430/2024
(2-24142172-12-2-12122024)

H O T Â R Î R E
În numele Legii

07 mai 2025 mun. *****

Judecătorul Judecătoriei *****, sediul Centru, Cazacu Grigorii, examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele reclamantului ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, dobînda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 10.12.2024, avocatul ***** în interesele reclamantului ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, dobînda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, menționează că, la data de ***** mun. ***** a avut loc accidentul rutier cu implicarea lui ***** şi *****.

Afirmă că în baza procesului-verbal de audiere în calitate de persoană bănuită de comiterea contravenţiei din ***** pârâtul şi-a recunoscut vinovăţia. în cadrul acestei audieri, pârâtul a recunoscut atât implicarea sa în producerea accidentului, cât şi obligaţia de a achita prejudiciul cauzat reclamantului. Această declaraţie oficială reprezintă o confirmare a responsabilităţii sale civile şi un angajament clar de a compensa daunele suferite de reclamant.

Reclamantul comunică că nu a apelat imediat organele de poliţie, întrucât pârâtul, la momentul producerii accidentului şi-a recunoscut vinovăţia şi l-a asigurat că va suporta integral costurile necesare remedierii daunelor, acceptând constatarea amiabilă a incidentului. Astfel, în urma cestui angajament al pârâtului, reclamantul s-a deplasat imediat la un service auto pentru a evalua starea automobilului, având îngrijorări privind eventualele avarii suferite. în urma accidentului, s-au constatat deteriorări în roata din spate şi o îndoitură a aripii din spate din stânga a automobilului. Reclamantul a reparat de urgenţă roata şi a prezentat automobilul pentru inspecţie tehnică amănunţită.

Ulterior, reclamantul a contactat pârâtul pentru a-i solicita să îşi execute obligaţiile asumate de debitor, însă pârâtul a refuzat să achite reparaţiile, invocând lipsa de timp şi resurse financiare şi amânând achitarea pentru o dată nespecificată. în aceste circumstanţe, reclamantul a fost nevoit să se adreseze organelor de poliţie la data de ***** pentru a raporta situaţia şi a formaliza constatarea prejudiciului.

Reclamantul subliniază că a acţionat cu bună-credinţă faţă de pârât, având încredere

în promisiunea acestuia că va suporta costurile reparaţiilor. Reclamantul a achitat din fonduri proprii reparaţia anvelopei, iar în prezent se confruntă cu dificultate de a recupera suma de bani investită în reparaţia automobilului. Reclamantul resimte o puternică dezamăgire şi frustrare, având în vedere că depune -eforturi semnificative pentru a-şi asigura un trai decent, a economisi bani şi a acoperi cheltuielile necesare pentru întreţinerea familiei şi alte nevoi esenţiale. Situaţia creată, prin refuzul şi lipsa de acţiune din partea pârâtului, îi provoacă o stare de disconfort, întrucât reclamantul se vede pus în postura de a insista şi a solicita în mod repetat returnarea banilor, ceea ce îi creează un sentiment de intimidare şi îi afectează în mod negativ starea de spirit.

La data de 25.09.2024, reclamantul a depus o cerere la ”***** S.A., în care a solicitat despăgubiri pentru accidentul rutier din *****, în urma căruia a fost deteriorat automobilul său, model ***** în cererea depusă, reclamantul a menţionat că a achitat din fonduri proprii costurile pentru reparaţia a patru roţi ale automobilului şi a subliniat că sunt necesare cheltuieli suplimentare pentru repararea integrală a vehiculului. Acesta a solicitat ca prejudiciul suferit să fie acoperit de pârât, conform obligaţiilor stabilite prin procesul-verbal de audiere din *****.

Conform evaluării lucrărilor şi pieselor de schimb, valoarea daunei cauzată a fost stabilită în sumă de 14,000 lei, ceea ce este un prejudiciu material semnificativ pentru reclamant. Pârâtul a prezentat recipisa semnată benevol, agentului constatator, din conţinutul căreia rezultă că pârâtul îşi recunoaşte responsabilitatea şi vina în evenimentul produs. De asemenea, şi-a asumat răspunderea şi pentru repararea integrală a prejudiciului. Ulterior însă, pârâtul a refuza să restituie paguba materială şi se eschivează de răspundere.

Reclamantul a căutat soluţionarea pe cale amiabilă, astfel la 22.10.2024 pârâtului, pîrîtului, ia fost expediată Somaţia nr. ***** cu referire la repararea daunelor materiale cauzate prin accidentul rutier ce l-a cauzat în ziua de *****. Somaţia a fost recepţionată la data de 24.10.2024, pârâtul însă nu a oferit nici răspuns nici plata daunei cauzate.

Indică că aceste fapte şi acţiuni ale pârâtului denotă o neexecutarea esenţială a obligaţiilor asumate benevol, ceea ce permite reclamantului să solicite rambursarea integrală a sumei datorate pentru daunele cauzate, prin ceea ce pare a fi o schemă pusă la cale de a-l deposeda de mijloace băneşti, de a-l induce în eroare să creadă că pârâtul este de bună credinţă. Reclamantul, în solicitările sale, se conduce de următoarele prevederi și anume 45 Cod Contravențional care prevede că (1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie şi următoarele prevederi din Codul Civil al Republicii Moldova - Art. 858 Cod Civil care prevede (1) Temeiul executării rezidă în existenta unei obligaţii. (2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună- credinţă, la locul şi în momentul stabilit...” şi Art. 872 Cod Civil (1) Obligaţia pecuniară poate fi executată prin orice modalitate utilizată în mod obişnuit în relaţiile respective la locul executării obligaţiei. Articolul 1998 (1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau

omisiune. Articolul 2022 (1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ...” şi pe Articolul 2025 (1) Repararea prejudiciului se face ... prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească. ... (3) Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume globale ... (4) Persoana vătămată nu este ţinută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.... Art. 39 alin. (9) Cod de procedură Civilă, acţiunile în reparaţie a daunei cauzate bunurilor unei persoane fizice sau ale unei organizaţii pot fi intentate şi în oricare dintre sediile instanţei de la locul daunei. aplicabile în cumul cu prevederile Art. 861, Art. 901, Art. 906 Cod Civil.

Indică că potrivit Art. 90 Codul de procedură civilă (CPC), din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor; b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului; c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată; d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă; e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel; f) cheltuielile de căutare a pîrîtului; g) cheltuielile de efectuare a expertizei; h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; i) cheltuielile de asistenţă juridică; j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii; k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut; şi l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces. Potrivit Art. 94 CPC ”(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.”, iar Art. 96 Codul de procedură civilă indică că ”(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (I1) Cheltuielile menţionate la alin.(l) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat”.

Prin urmare solicită avocatul ***** în interesele reclamantului ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei sub formă de prejudiciu material în sumă de 10055 lei, dobînda de întîrziere de 347,10 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Procedura examinării

În conformitate cu prevederile art. 276^3 Cod de procedură civilă,

(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinînd cont de împrejurările cauzei, nu sînt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

(3) În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o

referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

(4) Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sînt inaplicabile.

Conform art.276^4 alin.(2) Cod de procedură civilă, dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Se atestă că, pîrîtul C.A. „Air Moldova" S.R.L. nu a depus nici o explicație sau răspuns în termenul prevăzut de lege, iar alte cereri nu au parvenit. Reieșind din cadrul legal citat supra, nefiind prezente circumstanțe ce ar dicta necesitatea citării părților, examinarea cererii a avut loc în lipsa participanților la proces.

Aprecierea judecătorului

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, judecătorul ajunge la concluzia de a admite parțial cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art.20 alin. (1) al Constituţiei Republicii Moldova

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime.

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Iar art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă indică expres că,

(1) Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 din Codul de procedură civilă,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, judecătorul reține că circumstanțele faptice ce au importanță pentru soluționarea cauzei se rezumă la următoarele.

Pretenția privind încasarea prejudiciului material pentru anularea zborului

Din materialele cauzei rezultă că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din ***** s-a stabilit că la ***** conducătorul auto ***** conducînd automobilul de model ***** nu a manifestat prudență tamponînd automobilul de model ***** ce aparține reclamantului *****, săvîrșind contravenția prevăzută de art. ***** Cod Contravențional, fapt confirmat și prin pozele foto anexate la dosar (f.d. 22, 33-40).

La materialele cauzei este anexată constatarea amiabilă a accidentului rutier indicat supra din care rezultă că pîrîtul ***** își recunoaște vinovăția, asumîndu-și

responsabilitatea reparării automobilului reclamantului (f.d. 25).

La dosar este anexată somația avocatului reclamantului adresată pîrîtului ***** privind repararea prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier indicat supra, însă fără nici un efect (f.d. 14-16).

La dosar este anexată factura nr. 204 din 10.10.2024 privind cheltuielile necesare pentru repararea automobilul de model ***** ce aparține reclamantului ***** în sumă de ***** (f.d. 32).

Conform ***art. 45 Cod Contravențional***,

(1) Persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.

(2) Soluţionînd cauza contravenţională, autoritatea competentă este în drept, la cererea victimei, să dispună repararea prejudiciului cauzat prin contravenţie în cazul în care nu există divergenţe asupra întinderii lui.

În conformitate cu prevederile ***Codului Civil al Republicii Moldova***,

Articolul 858. Condiţiile generale de executare a obligaţiilor

(1) Temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

(2) Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

(3) Valorile mobiliare nu pot fi transmise direct în contul achitării datoriei dintre două părţi sub sancţiunea nulităţii absolute, dacă dispoziţiile art.8 din Legea nr.184/2016 cu privire la contractele de garanţie financiară nu prevăd altfel.

Articolul 872. Metoda de executare a obligaţiei pecuniare

(1) Obligaţia pecuniară poate fi executată prin orice modalitate utilizată în mod obişnuit în relaţiile respective la locul executării obligaţiei.

(2) Creditorul care acceptă plata prin utilizarea unui instrument de plată, titlu de creanţă sau a oricărui alt instrument conţinînd o promisiune de plată se prezumă că acceptă executarea sub condiţia că plata va fi efectuată.

(3) Cu excepţia cazului cînd creditorul a indicat un anumit cont, efectuarea plăţii prin transfer poate fi făcută la orice cont deschis pe numele creditorului pe care acesta l-a făcut cunoscut.

(4) Dacă plata se face prin transfer, obligaţia pecuniară se consideră executată la data la care suma de bani care a făcut obiectul plăţii a fost înregistrată în contul prestatorului de servicii de plată al persoanei căreia trebuia să i se facă plata.

Articolul 942. Dobînda de întîrziere în executarea obligaţiilor pecuniare

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.

(2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte

procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

(3) Debitorul consumator are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întîrzierii plăţii este mai mic decît rata legală a dobînzii de întîrziere.

(4) În cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobînda de întîrziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întîrziere. De asemenea, creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobînda de întîrziere.

(5) Pe perioada în care suma de bani nu este plătită la scadenţă cu justificare, debitorul datorează doar dobînda de întîrziere la rata prevăzută la art.874. Debitorul consumator nu datorează asemenea dobîndă de întîrziere.

(6) Orice clauza contrară dispoziţiilor prezentului articol în detrimentul consumatorului este lovită de nulitate absolută.

Articolul 1998. Temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale

(1) Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

(2) Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(3) O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege.

(4) Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţămîntului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.

Articolul 2022. Legătura cauzală

(1) Se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecinţa faptei acelei persoane ori consecinţa izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

(2) În cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii ori al decesului, nu se va lua în cont predispoziţia persoanei vătămate la un anumit tip de vătămare sau la o anumită mărime a vătămării.

(3) În cazul în care prejudiciul ar fi putut fi cauzat de una sau mai multe întîmplări pentru care răspund diferite persoane şi s-a stabilit că prejudiciul a fost cauzat de una din acele întîmplări, însă nu s-a stabilit din cauza căreia anume, se prezumă, pînă la proba contrară, că prejudiciul a fost cauzat de către fiecare persoană care răspunde pentru cel puţin una din acele întîmplări.

Articolul 2025. Modul de reparare a prejudiciului

(1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.

(2) În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului şi nu a costului reparaţiei dacă costul reparaţiei depăşeşte disproporţionat pierderea valorii. Această regulă se aplică animalelor doar dacă aceasta este oportună, avînd în vedere scopul pentru care animalul este ţinut.

(3) Despăgubirea se stabileşte sub forma unei sume globale sau, dacă prejudiciul are caracter continuu, sub forma unei prestaţii periodice. În cazul în care se stabileşte o despăgubire sub forma prestaţiei periodice, debitorul poate fi obligat la constituirea unei garanţii.

(4) Persoana vătămată nu este ţinută să demonstreze că a cheltuit suma despăgubirii în scopul reparării prejudiciului.

(5) În cazul prejudiciului viitor, despăgubirea, indiferent de forma în care s-a acordat, va putea fi sporită, redusă sau stinsă dacă, după stabilirea ei, prejudiciul s-a mărit, s-a micşorat ori a încetat.

(6) Autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art.942 începînd cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somaţiei de la partea vătămată. Dobînda de întîrziere se calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparaţii.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra la circumstanțele de fapt și de drept stabilire, ținînd cont de stabilirea vinovăției lui ***** care conducînd automobilul de model ***** nu a manifestat prudență tamponînd automobilul de model ***** ce aparține reclamantului ***** cauzîndu-i astfel un prejudiciu de ***** lei, instanța va admite pretenția reclamantului în acest sens, precum și a dobînzii de întîrziere în sumă de *****lei - în temeiul art. 942 alin. (2) Cod Civil.

Reieșind din conținutul art.83 alin. (1) Cod de procedură civilă,

(1) Taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

(2) În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) Cod de procedură civilă, (1) Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Astfel raportînd prevederile legale indicate supra, instanța va dispune încasarea de la ***** în beneficiul *****, taxa de stat proporțional pretențiilor admise din acțiune în mărime de ***** (două sute,00) lei.

Cu privire la pretenția reclamantului de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică, instanța o va admite parțial, din următoarele considerente.

Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Conform recomandării, privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanţele de judecată a cheltuielilor de asistenţă juridică, aprobată - de către Consiliul Uniunii avocaților din Republica Moldova, prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, pornind de la practica CEDO, care prevede că cheltuielile pentru asistența juridică şi onorariul avocatului trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime, să țină cont de complexitatea cauzei; dificultatea problemelor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența.

Prin prisma celor enunțate mai sus, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cerința privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică şi a dispune încasarea de la *****, în beneficiul ***** cheltuielile de asistență juridică în sumă de *****, sumă care este reală, necesară şi rezonabilă, în coraport cu aportul avocatului la soluționarea cauzei.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeitate.

În rezultat, se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele reclamantului ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, dobînda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

în conformitate cu art. art. 90, 94, 96, art. art. 238-241, 276^2-276^4, 362 Codul de procedură civilă,

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de avocatul ***** în interesele reclamantului ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea datoriei, dobînda de întîrziere și compensarea cheltuielilor de judecată, se admite parțial.

Se încasează de la *****, născut la *****, IDNP *****, ***** ***** în beneficiul *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, str. *****, ***** prejudiciul material cauzat prin accidentul rutier din ***** în mărime de ***** lei, dobînda de întîrziere în mărime de *****lei, taxa de stat proporțional pretențiilor admise din acțiune în mărime de ***** (două sute,00) lei, precum și cheltuielile de asistență juridică în sumă de *****.

În rest, pretențiile se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Judecătoria ***** (sediul Centru)

Judecătorul Cazacu Grigorii